

останаѣ они живописецъ на тѣхъ поканахъ. *Л. Д. 1873 р. 199.* 2) угощеніе: Въѣвъ похлупцитѣ смѣтана. Крушки жьлти за покана, Госби протички и здрави. *Видуль. 5.* Пригответилъ дѣдо Антимъ Богата покана, Патки, гжски, яребци И мазна смѣтана. *К. I, 120.* 3) = понуда.

Покáнѣ *м. св. Покáнямъ* *м. дм. 1)* позову, зову; приглашу, приглашаю: Си покани, си пособра Сто свато'и сколовранци. *М. 23.* (Стоинъ) самодѣва-та покáни Да доде да се побóрат. *Д. 2, 14—15.* Като да бѣха поканени да празднуватъ рождениия день на нововъздигнато нѣмско царство. *Л. Д. 1875 р. 15.* С' хорта челѣка посрѣща Посрѣща и го поканиа Покани и го нахраниа Нахраниа и го изпраща (Станка доброволна). *Д. 69, 21—24.* Радованъ ѣхъ покани да вкуси що годѣ (Онъ радушно просилъ се вкусить что нибудь). *Р. 82.* Ала лани кога умрѣ крава-та ми, никой живъ ся не обьрихъ да мя покани съ другъ. *Л. Д. 1870 р. 175.* 2) приношу угощеніе больному: Азъ занéсохъ ѣбълка да покáна болника. Друга покáна ми не доде на умá да му занесá.

Покáрамъ *м. св. Покáр(у)вамъ* *м. дм. 1)* погоню, гоню: Стоин си стáдо покáра. *Д. 4, 18.* Покáрало ѣ малко момчé Малко момчé сáво стáдо. *Д. 33, 1—2.* Силенъ вѣтъръ бѣ покáралъ облака на горѣ. *Л. Д. 1874 р. 115.* 2) начну, начинаю: Девет години ходили, Покáрали десета-та (юнаци-ти). *Д. 17. 63—64.* Била Война Войводка, Била е деветъ години, Покáрала е десета, Ниде човякъ не видяле, Камо ли пара да зематъ. *М. 166.* 3) дамъ, даю ростки: На ровко и мягко мѣсто сѣмя-то покáрва щомъ ся посѣе. *Л. Д. 1872 р. 242.* Оставжтъ лозы да покáржтъ свободно прѣчкы си надъ сичко прострянство свода. *Пж. 76.* „Твой-ты листи, гороле сѣстро, пакъ щжтъ да покáратъ, Мой-та младость, —, не ще ся повѣрни“. *Ч. 261.* **Покáрване** *с. с. прорѣзываніе (о зубахъ):* При покáрване жьбы-ты много дѣтца страдатъ най-много отъ огнь. *Л. Д. 1869 р. 96.*

Покáрамъ (*Макед.*) *м. св. побраню, укорю:* Ставá майка покáрала: „Айти Стано, мила керко! Не жодай ми рано (въ църква; Въ църковъ имать многу гяци“. *М. 5.*

Покатѣрж са *м. св. влѣзу, вкарабкауся:* Двамина приятели, като пжтували наедно, срѣщатъ мечка. Единътъ щомъ и видялъ покатерилъ са на срѣщното дърво и са отжървалъ. *Л. Д. 1876 р. 180.*

Покáчж *м. св. 1)* повѣшу: Че уловихъ до трѣ слáвее Че ги турихъ у кавѣзи. Покáчихъ ги предъ пѣнжерѣ. *Д. 59, 9—11.* 3—4 дѣтца съ тънкы прѣчкы подигватъ було-то отъ главж-тж на булкж-тж и го покáчжтъ по клонѣ-то на овошкж кож-то послѣ обикалжтъ нѣколко пжти съ коло-игрж. *Ч. 90.* 2) подыму: Оныя, кон-то пѣяхъ по 10 покáчили ги до 20. *Л. Д. 1871 р. 246.* **Покáчж са** подымусъ: Той са по-